

Χερσιν
13/3/1969

ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΕ

Ειρήνης Παναγῆ — Τσουλλῆ

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΧΑΙΡΑ-ΛΥΣΗΣ

Σηκώνει τὸ βλέμμα, κοιτάζει καλύτερα τὸν τόπο πού ἔπεσε.
Θαρρεῖς πὼς κοιμάται ὅπως ἔχη τὰ μάτια κλειστὰ κι ὄνειρεύεται:
Πρὶν δυὸ μῆνες τοὺς πάντρεψαν. Ὁ Γρηγόρης,
ἓνα κερὶ, ἓνα δάσος κι ὁ λόφος. Τὸ κρησφύγετο πιὸ ὕστερα
τοὺς ἔκρυψε. Σὲ δυὸ μῆνες τῆς ἦρθε τὸ μήνυμα:
"Ἐπεσε. (Κάποτε τοῦ φιλοῦσε τὸ στήθος, τοῦ βούρτσιζε
τὰ καινούρια παπούτσια). "Ὅπου νᾶναι
θὰ γεννήσῃ τὸν γιό του. ("Ἄν ζοῦσε θὰ τὸν ἔπαιρνε καβάλα στὸ ζῶο
θὰ τοῦ χάριζε μιὰν κιθάρα μικρὴ γιὰ τὰ πέντε του δάκτυλα).
Τὸ μαῦρο τσεμπέρι τῆς σφίγγει τὸ μάγουλο. Τὸ μαῦρο
φουστάνι τυλίγει τὸ σῶμα τῆς. Τὰ χεῖλη τῆς εἶναι
μισοφέγγαρο πίκρας. Περνᾶ καὶ τρικλίζει.
Ἡ σάρκα τῆς ἔλυσε. Τὰ χέρια τῆς μόνο
σταθερὰ στέλλουν μηνύματα: «Δὲν μπορεῖ νᾶναι ὁμορφος ὁ κόσμος
μέσα στὸν πόλεμο».

Ἑλλης Παιονίδου

Ο ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ ΓΕΝΙΕΤΑΙ

(Ἀφιερωμένο στὸν Ἀλέξανδρο Παναγούλη)

Κιτρίνησαν οἱ παπαρθῦνες
κι' αὐτὸς βογγᾷ
Σπασμένα τῆς ροδιάς τὰ κλώνια
τ' ἀηδόνια βας μουγγά.

Αὐγῆ, πού κρύφτηκε ὁ ἥλιος
πούν' τὸ θυμάρι τὰ νερά
Ποῦναι τὰ μπράτσα πού γελᾶνε
πούναι στὰ πόδια τὰ φτερά.

Δώστε ψωμί στὸ παλληκάρι
δώστε κρασί
Δώστε τὴν πρώτη ἡλιαχτίδα
τὴν πιὸ χρυσή.

Ἄνεμε τὸ στρατί σου πάρε
καὶ ἄειντε μπρὸς
Ὁ Μεγαλέξαντρος γενιέται
ἄλλος Χριστός.

Ἐρωτικὸ δίπτυχο

1
Σχήματα, ἀποκαλύψεις τῶν ἀφρῶν.
Τὰ ψάρια κυνηγοῦνται στὸν βυθὸ
Μαύρα μαλιά λεπτὰ κορμιά
ἄμμος, ἀλμύρα κι ἔρημιᾶ
καὶ ξελιγώθηκε κρυμένος στὴ μουριά
ὁ τζίτζικας ἀπ' τὰ φιλιᾶ

2
Βραδιά, πού εἶναι βραδιά καὶ δὲν εἶναι
Ποῦ τὸ ρολοῖ τῆ μέτρησε σπασμωδικὰ
πού ἡ σκέψη τῆ συνέλαβε ἀναδρομικὰ

Ξένα τὰ πάντα, οἱ γλόμπι, ἡ μοναξιᾶ
Ξένη ἴσως νᾶναι ἀλήθεια, κι ἡ καρδιά

Μόνο δυὸ δάκρυα, ἄστοχη ἴσως μαρτυρία
Σ' αὐτὴ τὴν τόσο ἀσήμαντη (κι' ἀνιαρὴ) ἱστορία
σὲ μιὰ βραδιά, πού εἶναι βραδιά καὶ δὲν εἶναι.

Μαρίας Βασιλείου

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΟΡΕΙΑ